

SOVIET SUPERSONIC FIGHTER 1:144 SCALE PLASTIC KIT

DUAL COMBO!

intro

The MiG-21 was one of a long list of Mikoyan-Gurevich products to be integrated into the armed forces of the Soviet Union, the Warsaw Pact, and allied client states. Its predecessors included such notable types as the MiG-15, MiG-17 and the supersonic MiG-19. The roots of this project reach back to the first half of the fifties. In 1954, the Ye-1 project came to an end, and was quickly picked up by the Ye-2. Both had a swept wing. The first machine to feature the delta wing was the Ye-4, which first took to the air on June 16th, 1955. It was also demonstrated a year later at the Moscow airfield Tushino. The first of the new line to enter production was the MiG-21F, which together with the MiG-21P and F-13 represented the first generation of the MiG-21, and was in production through the end of the fifties and the beginning of the sixties. Subsequent versions included the PF, FL, PFM, R, etc, the production of which peaked at the end of the sixties. The third generation started production in 1968, which included such versions as M, SM, MF, SMT, BIS among others. Simultaneously, two-seat training versions were also produced designated MiG-21U, UM and US. Production of the MiG-21 ended in 1985, and was put into service with some fifty nations. Over the course of the cold war, the opponents of the MiG-21 included the likes of the Northrop F-5 Freedom Fighter and the Dassault Mirage III. NATO assigned it the reporting name 'Fishbed'. It became the most produced supersonic fighter in terms of quantity. The new machines came off Soviet production lines in Moscow, Gorky and Tbilisi. The MiG-21F-13 was also built under license in Czechoslovakia and the MiG-21FL, M and BIS in India by Hindustan Aeronautics Ltd. The Soviet Union produced 10, 645 examples of all versions, 194 were built in Czechoslovakia and 657 in India. Outside of the Soviet Union, the type flew with a long list of nations on all continents with the exception of Australia. The MiG-21 participated in combat in Vietnam, the Indo-Pakistan wars, the Cuban participation in Angola and in the Arab world's attempt to eliminate Israel. Thanks to the high volume of use, the highest number of aces produced on the type was in Vietnam. The top of the ladder is occupied by Nguyen Van Coc with nine kills. The type serving as a fighter-bomber served with the Soviet Union and other nations of the Warsaw Pact into the eighties, when it began to be displaced by the MiG-29 Fulcrum. This kit is specific to the building of a model of the MiG-21BIS. In factory documentation, it is identified as 'Izdelye 75'. As opposed to the MF and SMT versions, it was optimized as a fighter, and not intended for ground attack as its primary role. It was powered by a Tumanskiy R-25-300, and armed with a twin barreled GS-23-2L 23mm cannon with 200 rounds. Hardpoints could still be loaded with R-13M, R-55, R-60 and R-60M missiles, UB-16-57 or UB-32A rocket pods, S-24 unguided rockets, bombs up to 500kg in size, and ZB-360 napalm bombs. The aircraft was delivered to nations of the former Warsaw Pact and the Third World either as the model 'Izdelye 75A' with the Lazur ground control intercept system, or as the 'Izdelye 75B' with the Poljot OI ILS (Instrument Landing System). The former carried the NATO code 'Fishbed N', and the latter 'Fishbed K'. Both versions served as 'Izdelye 75' with Soviet VVS and PVO units.

Úvodem

MiG-21 byl další konstrukcí kanceláře Mikojan-Gurjevič, která se zařadila do výzbroje Sovětského svazu, zemí Varšavské smlouvy a dalších ozbrojených sil. Jeho předchůdci byly tak významné typy jako MiG-15, MiG-17 či nadzvukový MiG-19. Kořeny vývoje letounu sahají do první poloviny 50. let minulého století. V roce 1954 byl dokončen projekt Je-1, velmi rychle nahrazený druhým prototypem Je-2. Oba měly šípové křídlo. První strojem s delta křídlem byl prototyp Je-4, který se do vzduchu dostal poprvé 16. června 1955. Představil se také na letecké přehlídkce, která se konala o rok později na moskevském letišti Tušino. Jako první se do sériové výroby dostala verze MiG-21F, která společně s MiG-21P a MiG-21F-13 reprezentovala první generaci tohoto typu, vyroběnou na přelomu 50. a 60. let minulého století. Následovaly další, pokročilejší verze – PF, FL, PFM, R atd., jejichž produkce vyvrcholila v druhé polovině 60. let. Od roku 1968 probíhala výroba třetí generace, která zahrnula například verze M, SM, MF, SMT, BIS a další. Souběžně se stavěly také dvoumístné cvičné jednadvacítky MiG-21U, UM a US. Výroba MiG-21 skončila v roce 1985 a do výzbroje je zafadilo okolo 50 zemí světa. MiG-21 měl během studené války své protějšky v typech Northrop F-5 Freedom Fighter či Dassault Mirage III. Vojска NATO dalo typu kódové označení Fishbed. Stal se v největších počtech vyráběným nadzvukovým letounem. Nové stroje v Sovětském svazu sjízděly z továrních liniek v Moskvě, Gorkém a Tbilisi. V licenci se stavěla verze MiG-21F-13 v Československu a MiG-21FL, M a BIS v Indii u Hindustan Aeronautics Ltd. V Sovětském svazu vzniklo 10 645 exemplářů všech verzí, v Československu 194 kusů a v Indii 657 strojů. Kromě ozbrojených sil Sovětského svazu létal s řadě zemí, s výjimkou Austrálie na všechn kontinentech. Zúčastnil se řady válečných konfliktů, včetně války ve Vietnamu, indicko-pákistánských potyček, kubánského tažení v Angole či arabské snyhy o zničení Izraele. Díky největšímu zapojení do bojových akcí se největší počet stíhacích es zrodil ve Vietnamu. Na čele žebříčku stojí Nguyen Van Coc s devíti sestřely. V roli přepadového stíhacího letounu sloužily MiGy-21 v Sovětském svazu a dalších zemích Varšavské smlouvy až do 80. let, kdy jej jako plnohodnotná náhrada začaly z prvoliniové služby vytlačovat nové MiGy-29 Fulcrum. Z této stavebnice si můžete postavit MiG-21BIS. V tovární dokumentaci tato verze figuruje pod označením Izdělje 75. Na rozdíl od verzí MF či SMT se jednalo o stíhací letoun, který nebyl primárně určen k útokům na pozemní cíle. Poháněl jej motor Tumanskij R-25-300. Výzbroj tvoril dvouhlavňový kanon GS-23-2L ráže 23 mm se zásobou 200 ran. Podvěsnou výzbroj tvorily raketы R-13M, R-55, R-60 R-60M, popř. raketové bloky UB-16-57 a UB-32A, protizemní neřízené raketы S-24, pumy do 500 kg a zápalné nádrže ZB-360. Do zemí byvalé Varšavské smlouvy a zemí třetího světa byly dodávány buď jako Izdělje 75A se systémem pozemního navádění na cíl Lazur, nebo jako Izdělje 75B se systémem blízké navigace Poljot Ol. V kódů NATO nesly stroje se systémem Lazur M označení Fishbed N, stroje se systémem Poljot Ol pak označení Fishbed K. Obě varianty sloužily jako Izdělje 75 také u jednotek sovětské PVO, resp. VVS.

eduard

ATTENTION

UPOZORNĚNÍ

ACHTUNG

ATTENTION

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započetím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobré větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požáru drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS * INSTR. SYMBOLY * INSTRUKTION SINKBILDER * SYMBOLES *

OPTIONAL VOLBA

BEND OHNOUT

OPEN HOLE VYVRTAT OTVOR

SYMMETRICAL ASSEMBLY SYMETRIČKÁ MONTÁŽ

NOTCH ZÁREZ

REMOVE ODRÍZNOUT

APPLY EDUARD MASK AND PAINT POUZIT EDUARDS MASK NABARVIT

PARTS

DÍLY

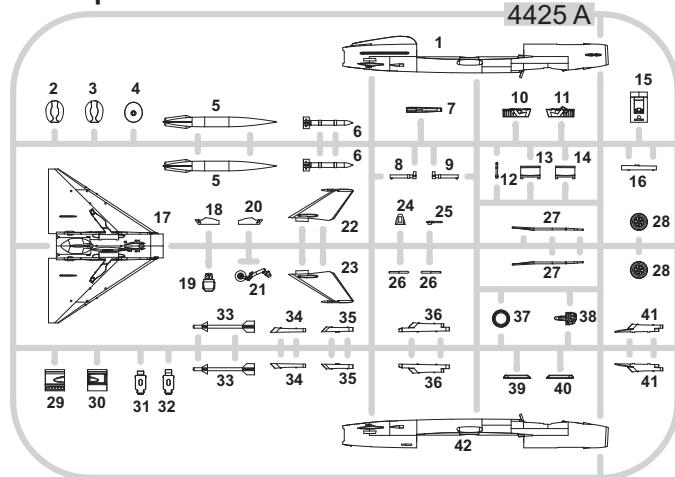
TEILE

PIÈCES

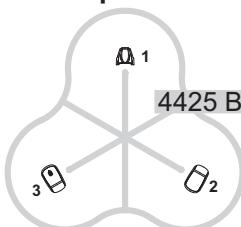
部品

PLASTIC PARTS

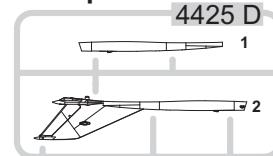
A> 2 pcs.

B> 2 pcs.

D> 2 pcs.

eduard
MASK

COLOURS

BARVY

FARBEN

PEINTURE

色

GSI Creos (GUNZE)	
AQUEOUS	Mr.COLOR
[H 3]	C3
[H 8]	C6
[H 11]	C62
[H 12]	C33
[H 25]	C34
[H 26]	C66
[H 32]	
[H 35]	C80
[H 37]	C43
[H 53]	C13
[H 77]	C137
[H 84]	C41
RED	
SILVER	
FLAT WHITE	
FLAT BLACK	
SKY BLUE	
BRIGHT GREEN	
FIELD GRAY	
COBALT BLUE	
WOOD BROWN	
NEUTRAL GRAY	
TIRE BLACK	
MAHOGANY	

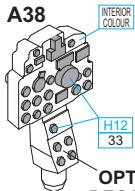
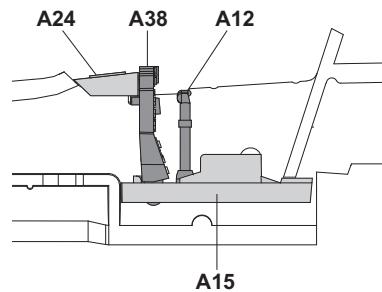
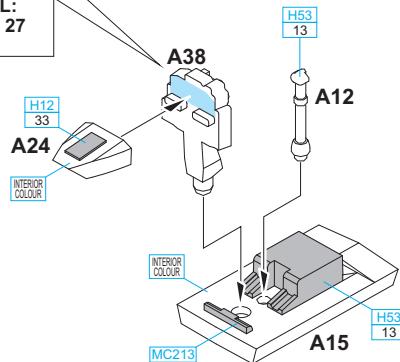
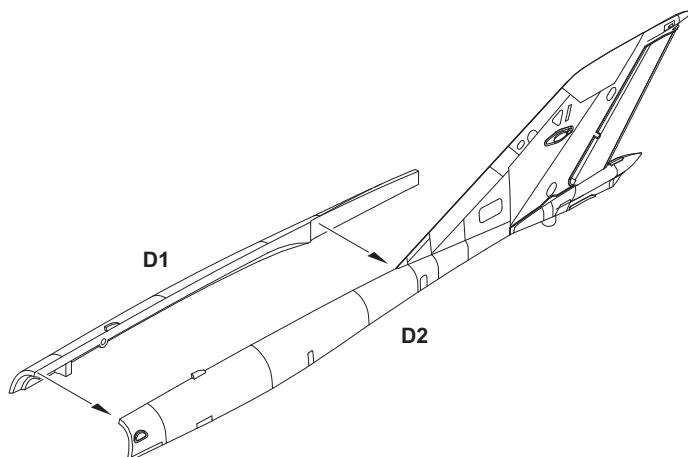
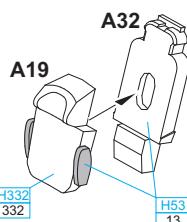
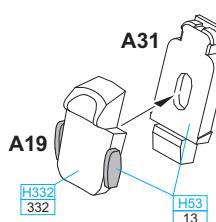
AQUEOUS	Mr.COLOR	
[H 303]	C303	GREEN
[H 308]	C308	GRAY
[H 312]	C312	GREEN
[H 330]	C330	DARK GREEN
[H 332]	C332	LIGHT GRAY
	C74	AIR SUPERIORITY BLUE
	C122	LIGHT GREEN
	C136	RUSSIAN GREEN
Mr.METAL COLOR		
[MC213]		STAINLESS STEEL
[MC214]		DARK IRON
[MC218]		ALUMINIUM

A

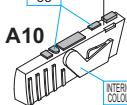
INTERIOR COLOUR BARVA INTERIÉRU

INTERIOR
COLOUR

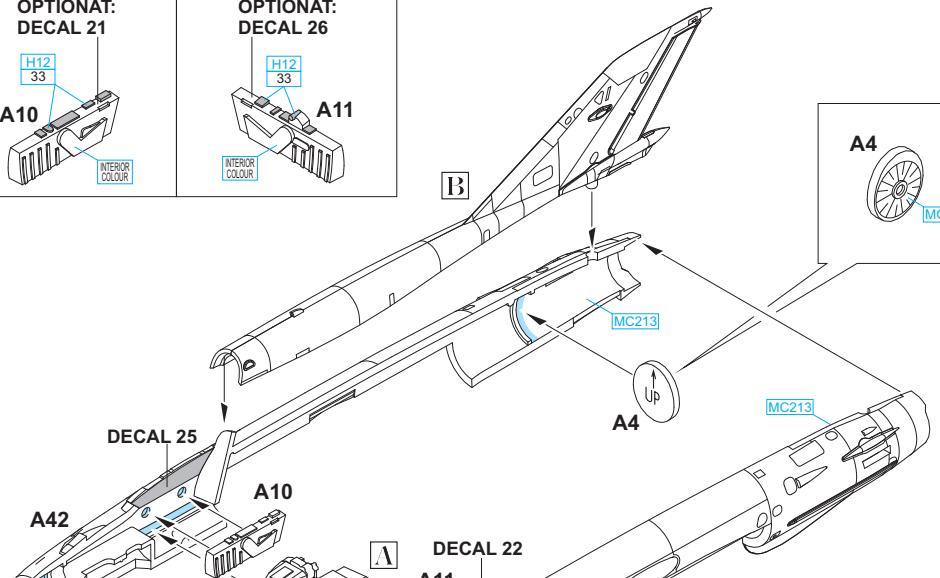
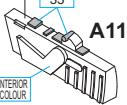
60% H125 C34 SKY BLUE + 20% H26 C68 BRIGHT GREEN + 20% H35 C80 COBALT BLUE

OPTIONAL:
DECAL 24, 27**B****C**CANOPY OPEN
PŘEKRYT
KABINY OTEVŘENÝCANOPY CLOSED
PŘEKRYT
KABINY ZAVŘENÝ

**OPTIONAT:
DECAL 21**

**OPTIONAT:
DECAL 26**

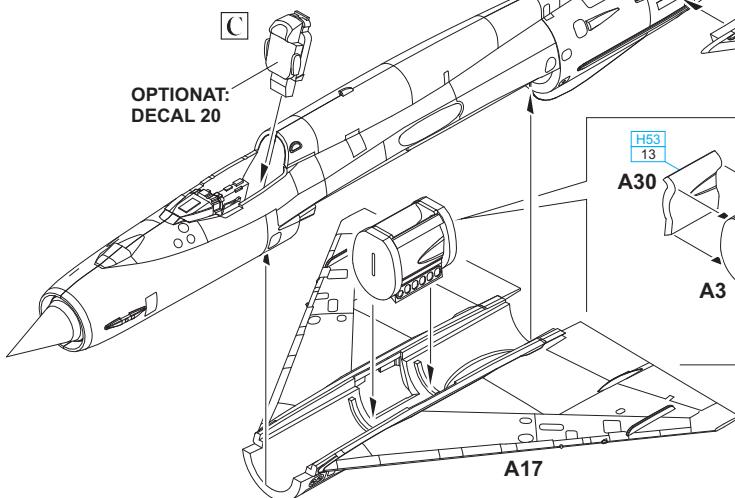

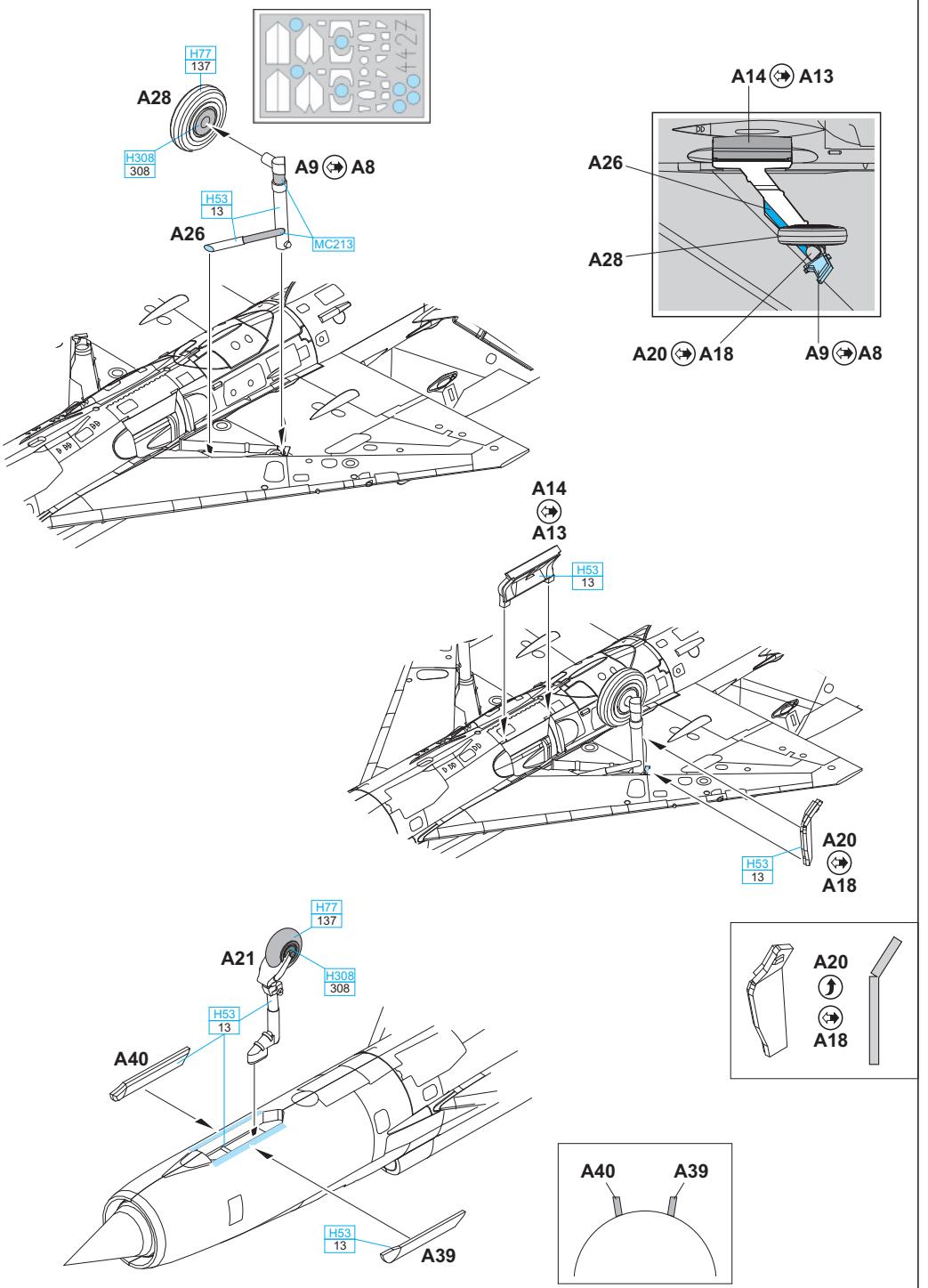
A37

A22

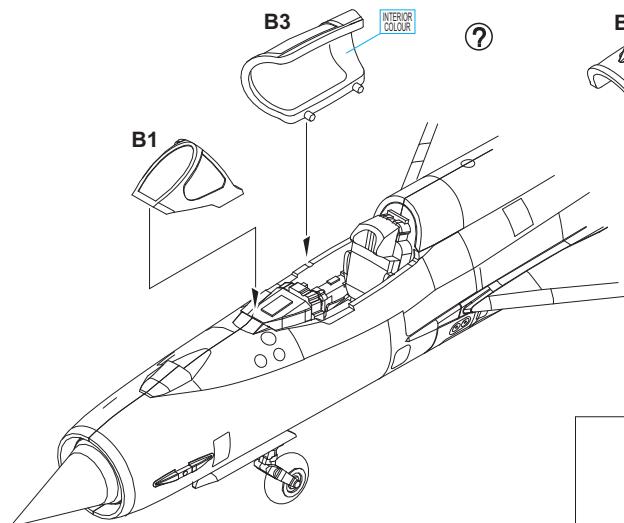
A23

**OPTIONAT:
DECAL 20**

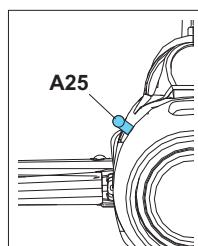
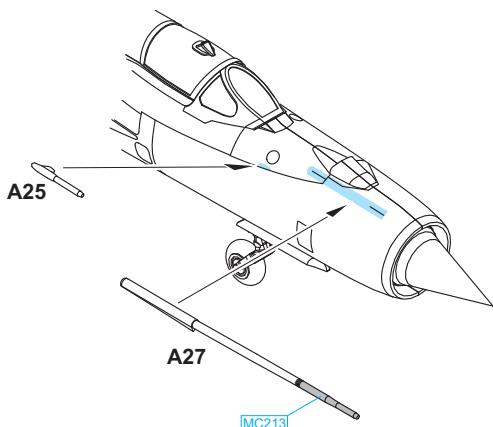
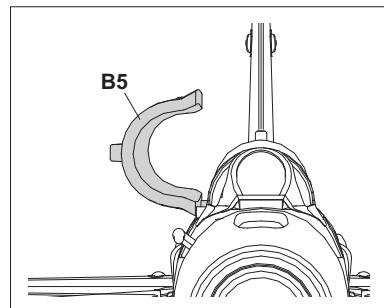
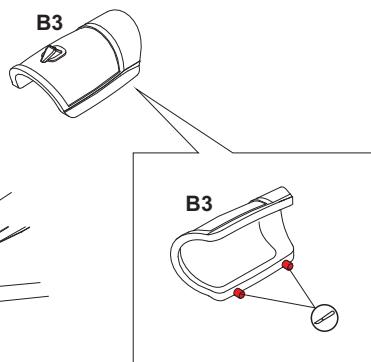

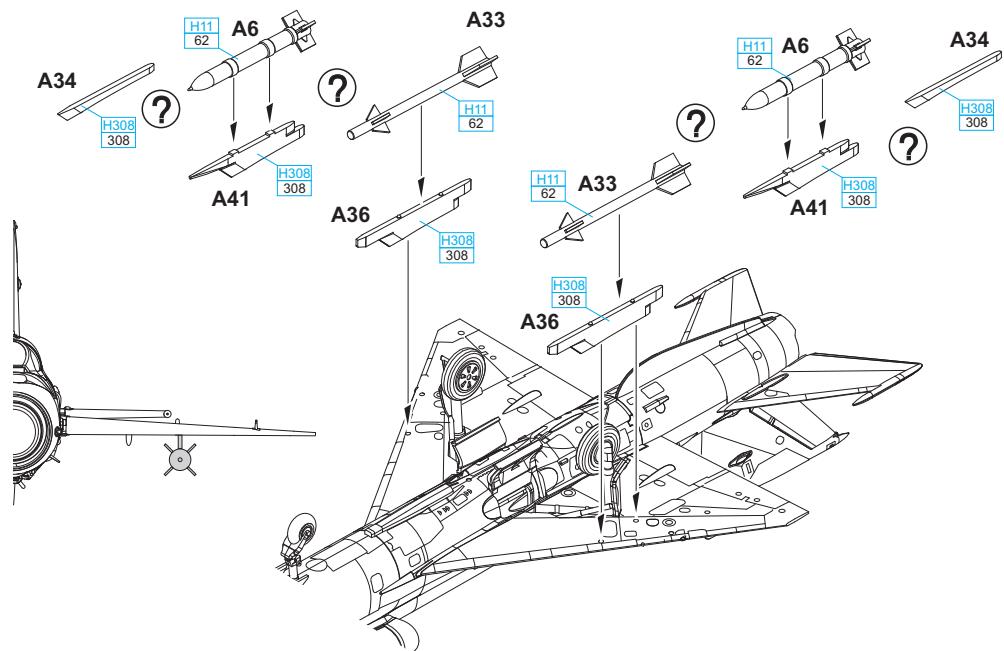
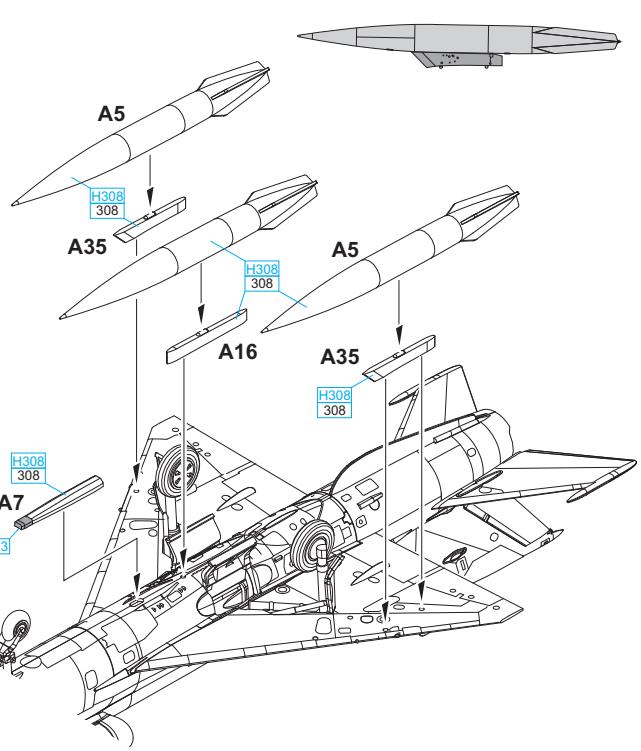
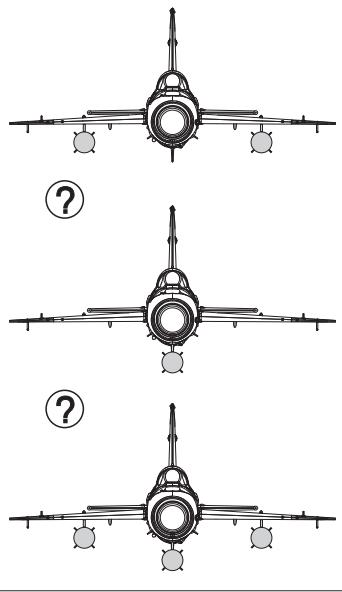

CANOPY OPEN
PŘEKRYT
KABINY OTEVŘENÝ

CANOPY CLOSED
PŘEKRYT
KABINY ZAVŘENÝ

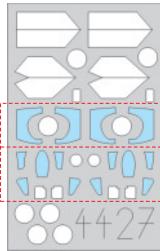

eduard
MASK

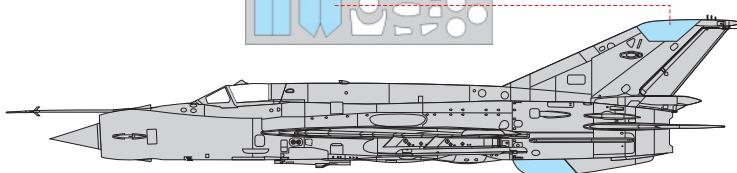
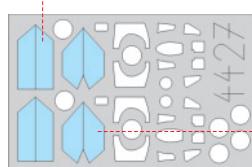
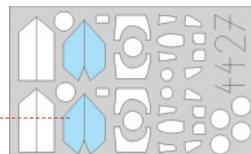
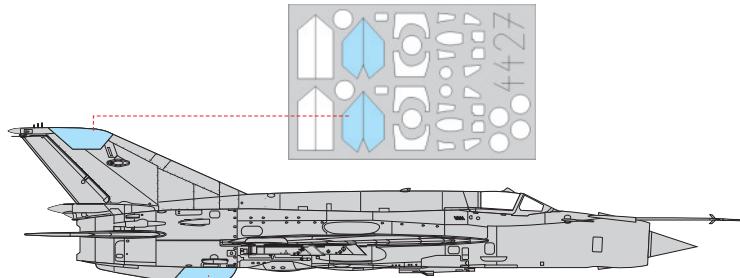
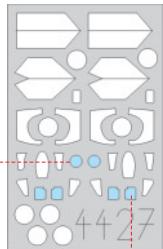
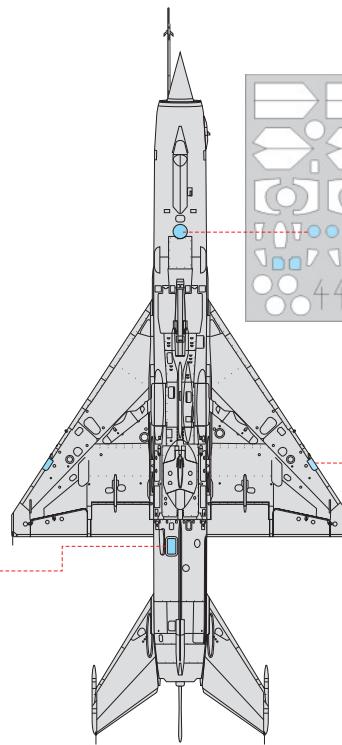
4427

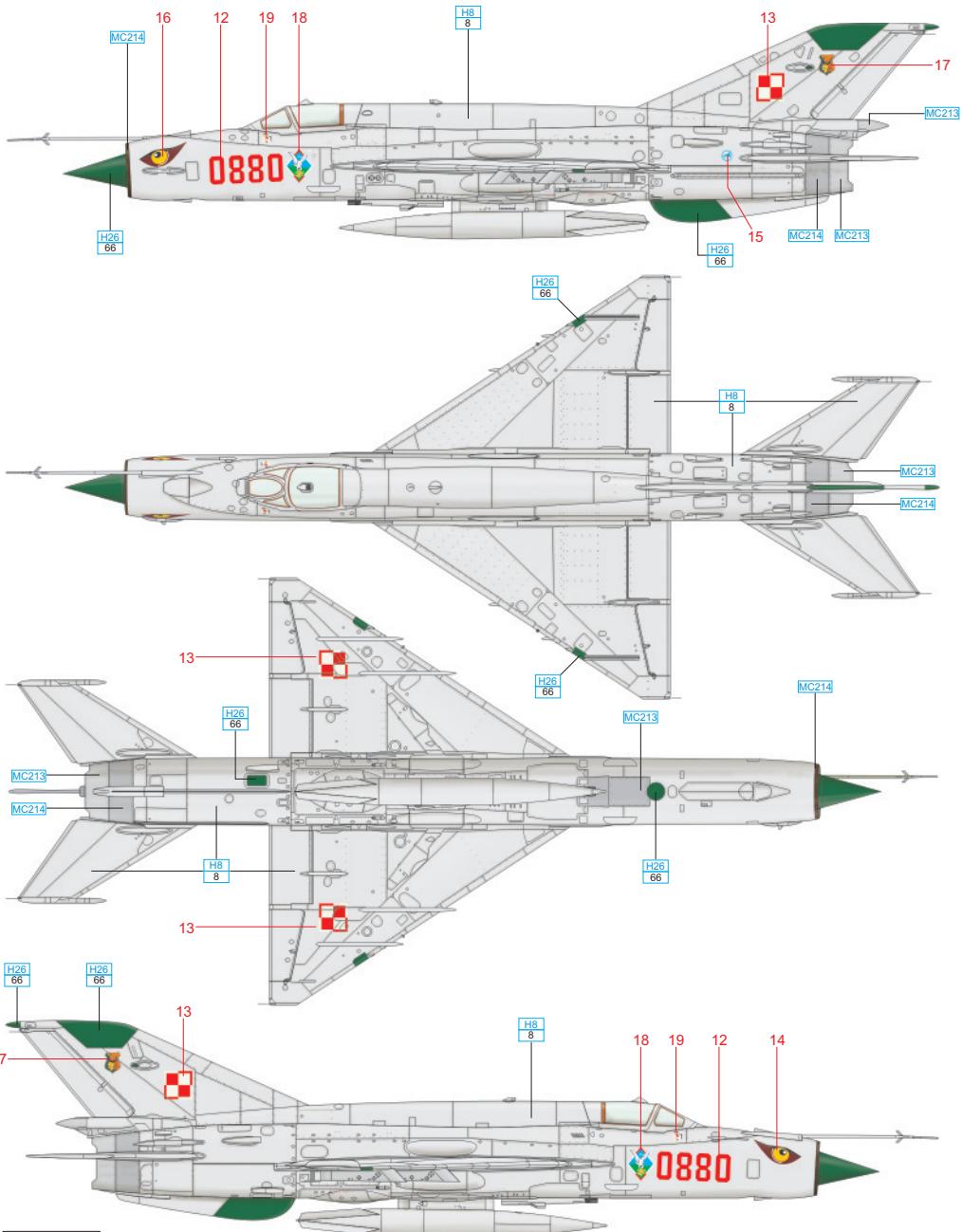
B3

B1

A MiG-21BIS, 1st Air Division of Polish Navy, late 90's, Gdynia – Babie Doly airbase, Poland

ALUMINIUM MC218

STEEL MC213

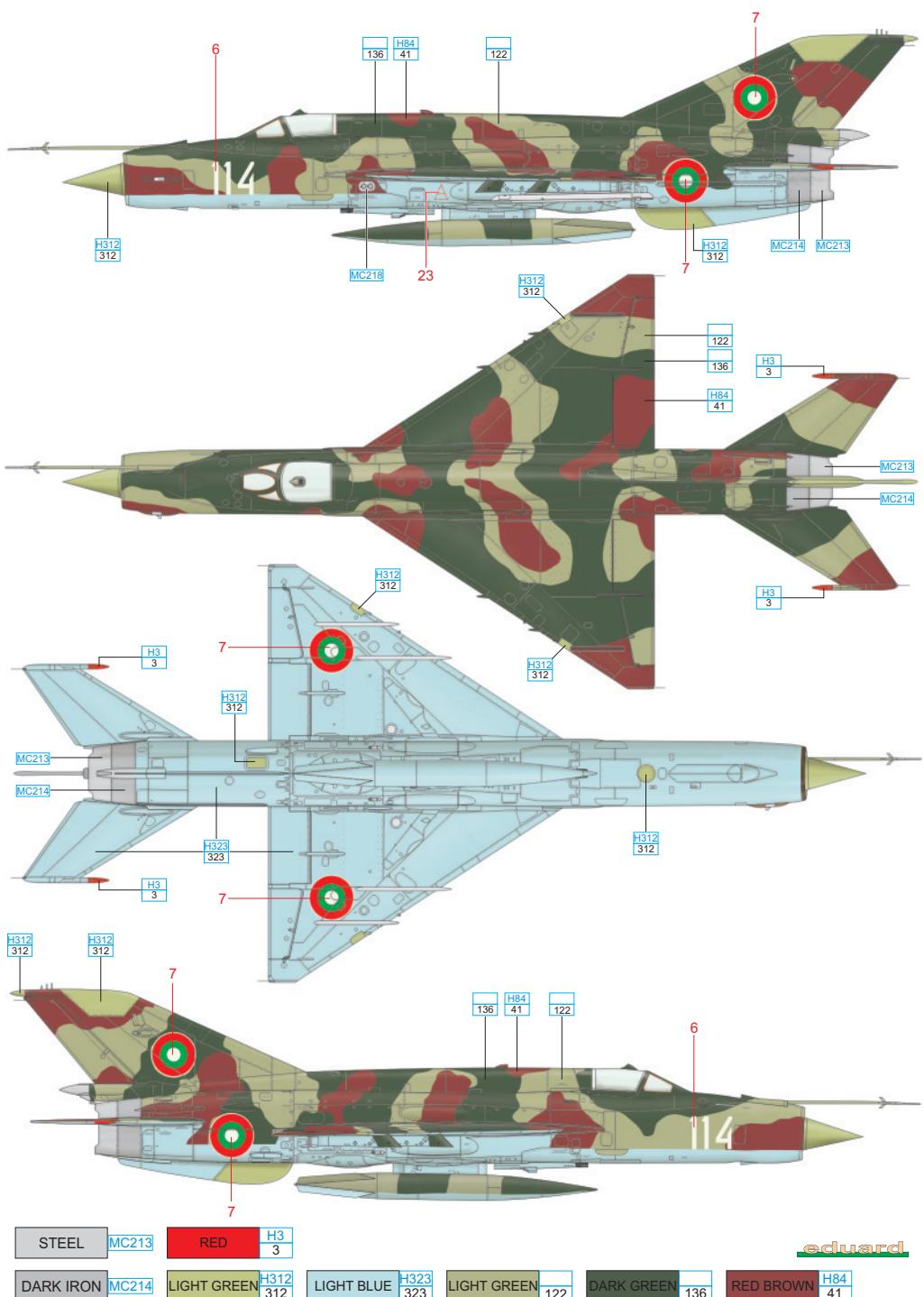
DARK IRON MC214

FS 14062 H26 66

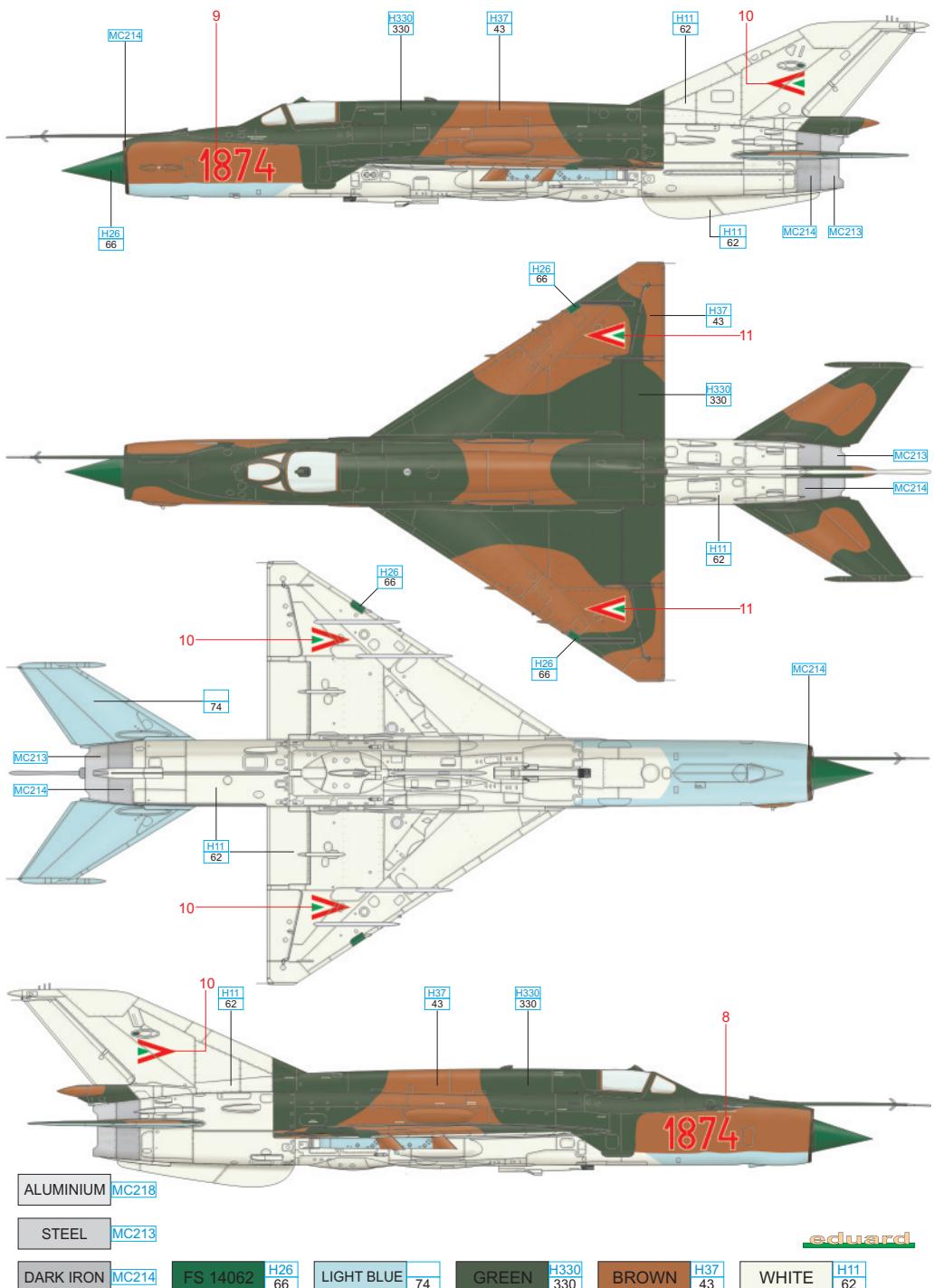
ALUMINIUM H8 8

eduard

B MiG-21BIS, Izdelye 75B, 3rd Air Base, Graf Ignatevo, Bulgaria, from 2002

C Izdelye 75AP, 31st „Kapos“ Tactical Fighter Wing, 2nd „Boszorkany“ Squadron, Taszár AB, September 1991

D MiG-21BIS, Izdelye 75A, 31st Fighter Squadron, Kuopio airbase, Finland, 1980 - 1981

